

Čo sme (ne)prežili

V našom občasníku budeme mávať pravidelné a priebežné zhrnutie udalostí a podujatí, ktoré sme prežili (s rovnomenným názvom), a ktoré rôznym spôsobom vplývali na život Cirkevného zboru v čase medzi jednotlivými vydania-mi časopisu. Mimo nich chcem opísať jednu malú, pre niekoho banálnu, pre iného bezvýznamnú príhodu, ktorá sa však natrvalo zapísala do mojej pamäte.

Bolo to počas jednej z mojich "sťahovacích" ciest. Keďže na ceste medzi Hlohovcom a Košecou je mnoho zaujímavých miest, či už prírodného charakteru, ale aj kultúrno - historického, rozhodol som sa vybehnúť si na staré Slovanské hradisko - veľmožský dvorec v Ducovom...

Je kúsok nad cestou, výstup k nemu trvá iba asi 10 min., a má nádhernú polohu. Otvára sa do širokej panorámy Považia, kde pri dobrej viditeľnosti vidno zľava Bratislavský Kamzík, následne Piešťany, Trnavu, Čachtice, Tematín, ba aj môj obľúbený Vršatec... Slovom, nádhera...

Ale to nie je pointa. Tou je niečo obyčajné až bláznivé. Na valoch v tráve rástli machy, a medzi nimi množstvo bielych jarných kvietkov. Čo takto ľahnúť si do prírodnej "periny", medzi kvety a nechať sa unášať v chráme Božej prírody?

A vtedy to prišlo. Pocit neuveriteľného uvoľnenia, pokoja, radosti a šťastia. Nie, nebol to útek od reality, skôr pripomenutie si toho, že je aj iná realita, než tá, v ktorej žijeme, a v ktorej sa trápime. Že je niečo viac, že je Niekto viac, Ktorý nám toto všetko dáva zo svojej milosti a pozýva si nás možno aj k takýmto banálnym, bláznivým nápadom, len aby človek občas mohol vzlietnuť nahor k výškam. A čo ešte spôsobil ten neopísateľný pocit? Záplavu smiechu. Nie však bez príčiny. V tej záplave kvietkov bol schovaný drobný bodliak a odspodu to vyzeralo ako na fakírskej posteli s klincami. Jediný bodliak, a koľko zábavy, pretože nebolo treba myslieť na to, čo nám beztak neujde.

Maličkosť? Určite, ale veľmi dôležitá... Bláznovstvo? Určite, ale jedine pre Pána Ježiša Krista! Buďme deťmi, žime radostne a jednoducho, buďme dobrí, ak môžeme, lebo všetko ostatné je márnosť!

Luboš Vontorčík, zborový farár